

Ολοι τραβάνε το σχοινί

Του Αλέξη Παπαχελά

Ολοι τραβάνε το σχοινί και κάποια ώρα θα σπάσει... Οι Γερμανοί και κάποιοι από την τρόικα θεωρούν ότι η άνοδος ακραίων δυνάμεων και ο κίνδυνος κατάρρευσης της κυβέρνησης είναι ελληνικό πρόβλημα και όχι δικό τους. Απαιτούν την πιστή τήρηση των συμπεφωνημένων και αρνούνται να μπουν σε συζήτηση περί ρύθμισης του χρέους πριν από το καλοκαίρι. Υψηλόβαθμοι Γερμανοί αξιωματούχοι αποκρούουν τις

προειδοποιήσεις Αμερικανών και Ευρωπαίων συνομιλητών τους, οι οποίοι τους προειδοποιούν, πίσω από κλειστές πόρτες, πως ο ευρωπαϊκός Νότος κινδυνεύει από κοινωνική και πολιτική έκρηξη. Άλλη κουλτούρα, διαφορετική νοοτροπία; Όλα αυτά συν την παραδοσιακή και διαχρονική αδυναμία της Γερμανίας να διαδραματίσει ρόλο φωτισμένης μεγάλης δύναμης. Σημασία έχει πως τώρα η Ελλάδα κινδυνεύει να εμφανισθεί, για

μία ακόμη φορά, ως «ειδική περίπτωση». Καταφέραμε να ξεφύγουμε από αυτή την καταραμένη κατηγορία εδώ και ενάμιση χρόνο, αλλά τώρα φοβούμαστε πως θα ξαναπέ-

όμως έχουν επίσης κουρασθεί να ζητάμε παρατάσεις, να δικαιολογούμεθα για διάφορα κλπ. κλπ.

Κούραση και απελπισία μέσα, κούραση όμως και

μα είναι σαφές: άλλα μέτρα, δηλαδή περικοπές ή νέοι φόροι, δεν περνάνε.

Επί της ουσίας είναι αμφίβολο κατά πόσον περνάνε και παλιά μέτρα που θα πρέπει να ψηφισθούν. Η Ιστορία θα γράψει αν και ποιος έκανε πρώτος το λάθος να ξεσηκώσει ένα πανηγύρι κραυγάζοντας «όχι άλλα μέτρα», που ενδεχομένως να έχει πλέον περιορίσει ασφυκτικά τα περιθώρια χειρισμών της κυβέρνησης στο ελάχιστο.

Σημασία έχει πως αυτό το κλίμα δεν αλλάζει.

Οπότε; Ενδεχομένως να εισέλθουμε σε μια γκρίζα περίοδο αβεβαιότητας και προσωρινού αδιεξόδου μέχρι κάποια πλευρά να υποχωρήσει ή να πάμε σε εκλογές από σχέδιο ή ατύχημα.

Αυτό το σενάριο της αβεβαιότητας είναι ασφαλώς ό,τι χειρότερο για την πραγματική οικονομία και την προοπτική ανάπτυξης της χώρας...

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

σουμε εκεί.

Εμείς βρίζουμε την τρόικα και την θεωρούμε υπεύθυνη για πολλά. Στις Βρυξέλλες, στο Βερολίνο και αλλού

απελπισία και έξω σε κύκλους που δυστυχώς μετράνε.

Και ενώ αυτό είναι το κλίμα έξω, εδώ πλέον το πράγ-

Η ΑΥΓΗ

Οι μαυραγορίτες τα παίζουν όλα για όλα

Από τα ΜΑΤ και τον Δένδια, από τον Σαμαρά και τον Βενιζέλο, η σκυτάλη της έντασης περνάει τώρα απροκάλυπτα στους καναλάρχες και τους μεγαλοεκδότες της διαπλοκής. Πριν καλά - καλά ολοκληρωθεί η ψηφοφορία στη Βουλή, τα «παπαγαλάκια» του Μνημονίου είχαν αποφανθεί ότι νικητής στην κοινοβουλευτική συζήτηση ήταν ο Σαμαράς! Υιοθέτησαν και υπερακόνησαν στα όσα είπε. Χαρακτήρισαν επιλογή έντασης το συνταγματικό δικαίωμα του ΣΥΡΙΖΑ να καταθέσει πρόταση δυσπιστίας και το συνταγματικό δικαίωμα των πολιτών να πραγματοποιήσουν συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας. Τόση η δημοκρατία τους!

Σε ρόλο Ηρακλειδών της κυβέρνησης, οι «παπαγάλοι» του Μνημονίου προχώρησαν σε ανήθικες και συκοφαντικές επιθέσεις εναντίον του Τσίπρα, άλλων στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ και συνολικά εναντίον του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Η εφημερίδα «Τα Νέα» θυμήθηκε τις χειρότερες παραδόσεις της, όταν κυκλοφορούσε επί γερμανικής κατοχής, όταν συνέπραττε με την αποστασία, όταν πρωτοστατούσε στις χρηματιστηριακές απάτες της «ισχυρής Ελλάδας». Η «Ανατροπή» στο Mega έστησε ολόκληρη εκπομπή για τη... «γλώσσα του σώματος» του Τσίπρα!

Οι επιθέσεις των διαπλεκόμενων αποκαλύπτουν τα ιδιότελά κίνητρά τους. Δεν συγχωρούν στον Τσίπρα το ότι έθεσε θέμα για τα «δωράκια» με την παραχώρηση των ψηφιακών αδειών στα κανάλια, με το σβήσιμο των προστίμων εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ για φοροδιαφυγή στα καύσιμα, με το πανωπιορικό στα μεγάλα έργα οδοποιίας, με τις χαριστικές ρυθμίσεις για τις δημόσιες προμήθειες, με τις μίζες στους εξοπλι-

σμούς και τα υποβρύχια, με το πάρτι της διαφθοράς. Πρόκειται για πακέτο περίπου 10 δισ. ευρώ!

Διαπλεκόμενοι επιχειρηματίες προσφέρουν την ύστατη υπηρεσία τους στο καταρρέον πολιτικό σύστημα, του οποίου οργανικό και παθογόνες μέρος είναι και οι ίδιοι. Δίνουν τα ρέστα τους για να περιορισθεί το εύρος της ήττας του Σαμαρά. Στοχοποιούν τον Τσίπρα ώστε η προσωπική απαξίωσή του να συμπαρασύρει τη δυναμική εξουσία του ΣΥΡΙΖΑ και να ματαιώσει τη λαϊκή ελπίδα για δημοκρατική ανατροπή. Πανικόβλητοι διαβάζουν τα μυστικά γκάλοπ, στα οποία ο ΣΥΡΙΖΑ προηγείται ως προς την πρόθεση ψήφου και την παράσταση νίκης, ενώ ο Τσίπρας θεωρείται καταλληλότερος για πρωθυπουργός έναντι του Σαμαρά. Τους πιάνει σύγκρουση! Και λειτουργούν με αντανάκλαστικά μαφιόζου.

Όσο βυσοδομούν τόσο περισσότερο αποκαλύπτονται. Επιταχύνουν τη δική τους απαξίωση, αλλά και την πτώση της κυβέρνησής τους. Επιβεβαιώνουν την υποψία που σταθερά διατηρεί εναντίον τους ο λαός. Επιβεβαιώνουν όμως και τη χαμηλή εκτίμηση που έχουν πλέον τα διεθνή κέντρα έναντί τους. Εντός και εκτός Ελλάδας είναι κοινή συνείδηση ότι ο εφιάλτης που ζει η χώρα έχει πολιτική αιτία. Το καταρρέον πολιτικό σύστημα, που αντιδρά αδίστακτα, ευθύνεται για την κρίση και τη διαφθορά. «Η ελληνική ελίτ δεν αγαπά τη χώρα της», έχουν σχολιάσει ξένοι παράγοντες επισημαινώντας τη ρεμούλα και τη φοροδιαφυγή στην οποία επιδίδεται σταθερά η εν Ελλάδι κλεπτοκρατία. Τώρα κραυγάζει τον ιδιότελή «πατριωτισμό» του. Είναι το τελευταίο μακιγιάζ κάθε μαυραγορίτη. Αυτή τη φορά θα χάσουν!

ΤΟ ΒΗΜΑ

Εχει «ξεφύγει» η Αγκυρα

Εχει «ξεφύγει» η κυβέρνηση της Αγκυρας. Η τελευταία ρήση Ερντογάν ότι δεν υπάρχει κράτος με την ονομασία Κύπρος ξεπέρασε τα όρια, σε τέτοιο βαθμό που δεν είναι και εύκολο να αντιληφθεί κανείς το γιατί. Είναι τόσο χοντρό, που καταντά ακατανόητο...

Σε κάθε περίπτωση όμως, αυτό δεν ήταν το μόνο σημάδι ενός τουρκικού εκτροχιασμού έναντι της Ελλάδας. Υπάρχουν ουκ ολίγοι και σε πολλά επίπεδα - ένας εξ αυτών, ήταν όταν προ ημερών Τούρκοι επιβάτες που κατευθύνονταν στο σπίτι του Κεμάλ στη Θεσσαλονίκη - το οποίο ο δήμαρχος κ. Μπουγάτης θεώρησε ύψιστο καθήκον του να κάνει μουσείο... - σταμάτησαν ελληνικό τραίνο, επί ελληνικού εδάφους, για να τραγουδήσουν τον εθνικό τους ύμνο... Ανάμεσα στους επιβάτες και ένας υπουργός...

Οτι κι αν γίνει, η τουρκική προκλητικότητα δεν σταματά να εκδηλώνεται, είτε με τέτοιους φαιδρούς, είτε με άλλους, πιο σοβαρούς τρόπους, τόσο απέναντι στην Ελλάδα, όσο και απέναντι στην Κύπρο. Και δεν πρόκειται να σταματήσει, καθώς η τουρκική πολιτική παραμένει η ίδια όσες κυβερνήσεις κι όσα «καθεστώτα» κι αν αλλάξουν: είτε με κοινοβουλευτισμό, είτε με δικτατορίες, είτε με το «ελαφρύ»(;) πολιτικό ισλάμ, η ουσία είναι μία: ότι η Τουρκία θέλει μία

ουσιαστική αναθεώρηση του καθεστώτος του Αιγαίου, αλλά και δεν αποδέχεται την Κύπρο ως ισότιμο και κυρίαρχο κράτος μέλος της διεθνούς κοινότητας.

Το γεγονός ότι περνάμε αυτή την πρωτοφανή κρίση, δεν πρέπει να μας κάνει όλα αυτά να τα ξεχνάμε. Κάθε άλλο μάλιστα: ακριβώς επειδή την περνάμε, οφείλουμε να είμαστε ακόμα πιο επικεντρωμένοι στην τουρκική απειλή, που δεν είναι θεωρητική, ειδικά δε τώρα που σταδιακά εισερχόμαστε και στην περίοδο των υδρογονανθράκων.

Ισχυρός αμυντικός μηχανισμός και στενότερη συνεργασία με τους συμμάχους μας, όπως ιδίως εν προκειμένω και για πολλούς λόγους το Ισραήλ, και φυσικά οι ΗΠΑ, η Ρωσία, ή η Γαλλία, είναι, μαζί με την αποφασιστικότητα, απαραίτητες προϋποθέσεις για την Ελλάδα, αν αυτή θέλει να διατηρήσει και, κυρίως, να ασκήσει τα εθνικά της δίκαια και, κυρίως, συμφέροντα σε μία πολύ κρίσιμη εποχή. Χωρίς αυτές τις προϋποθέσεις, δεν θα το καταφέρει.

Αν όμως η χώρα δείξει ότι αντιμετωπίζει και αυτά τα ζητήματα με μία αντίστοιχη λογική όπως τόσα χρόνια επί του δημοσιονομικού πεδίου με την Τρόικα, τότε, η εικόνα θα αποδειχθεί μάλλον ζοφερή, ειδικά τώρα, όσο πιο πολύ «ξεφεύγουν» οι Τούρκοι...

ΤΑ ΝΕΑ

ΑΝΟΙΞΤΕ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ!

Χρειάστηκε να φτάσουμε, λόγω της αδράνειας των πρυτάνεων, στο «παρά ένα» της απώλειας του εξαμήνου για χιλιάδες φοιτητές προτού ευαισθητοποιηθούν οι συγκλητικοί: τόσο το Πανεπιστήμιο Αθηνών όσο και το Μετσόβιο Πολυτεχνείο έχουν προγραμματίσει την έναρξη μαθημάτων. Ωστόσο ουδείς μπορεί να είναι βέβαιος ότι όλα θα κυλήσουν ομαλά: ήδη πανεπιστημιακοί καταγγέλλουν κλίμα τρομοκρατίας από ακροαριστερά «τάγματα εφόδου» στο ΕΜΠ, ενώ και η στάση των διοικητικών υπαλλήλων παραμένει ασα-

φής. Είναι προφανές ότι οι εμπλεκόμενοι, η πολιτεία, οι πρυτάνεις και οι πανεπιστημιακοί δεν έχουν πλέον την πολυτέλεια να παίζουν με το μέλλον των φοιτητών. Είναι επομένως αυτονόητο ότι τα μαθήματα πρέπει να αρχίσουν... χθες. Οτι δεν πρέπει να καθούν άλλες ώρες διδασκαλίας. Οτι δεν πρέπει να καθούν άλλοι πόροι από ερευνητικά προγράμματα. Οτι δεν επιτρέπεται να συνεχιστεί η απαξίωση του πανεπιστημίου. Η ανώτατη εκπαίδευση είναι το κλειδί για ένα καλύτερο αύριο. Ουδείς δικαιούται να το πετάξει στα σκουπίδια!

